

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงานเลขานุการ กสทช. ผศ. ดร. ธวัชชัย จิตรภักษ์นันท์ โทร. ๑๒๑๓
ที่ สทช ๑๐๐๕/๗๔ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔
เรื่อง ขอเปิดเผยความเห็นในการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๙/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔
เรียน เลขาธิการ กสทช.

สืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ครั้งที่ ๙/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ผมได้ร่วมพิจารณาและสงวนความเห็นเพื่อบันทึกไว้ในรายงานการประชุมในวาระที่ ๕.๑.๒๘ แผนการดำเนินงานในการพิจารณาอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และประกอบกิจการกระจายเสียง แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ โดยมีรายละเอียดและเหตุผลประกอบ ดังนี้

ผมขอสงวนความเห็นและยืนยันความตามบันทึกที่ สทช ๑๐๐๕/๖๘ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เนื่องจากเห็นว่าการจัดทำแผนการดำเนินงานในการพิจารณาอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และประกอบกิจการกระจายเสียง อันเป็นอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ กสทช. นี้ ควรต้องคำนึงถึงเงื่อนไขในหลายประการ ทั้งข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และแผนแม่บทการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๒ (๒๕๖๓-๒๕๖๘) ตลอดจนคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ ซึ่งมีคำสั่งให้เพิกถอนข้อ ๗ ของประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตทดลองประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนี้

๑. การให้อนุญาตต้องกำหนดสัดส่วนคลื่นความถี่ที่จัดสรรไว้สำหรับภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชน เนื่องจากตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้การอนุญาตให้ประกอบกิจการกระจายเสียงโดยใช้คลื่นความถี่ต้องคำนึงถึงภารกิจหรือวัตถุประสงค์ของการประกอบกิจการ และให้เป็นไปตามสัดส่วนการจัดสรรคลื่นความถี่ที่กำหนดไว้ในแต่ละประเภทการออกใบอนุญาตประกอบกิจการในแต่ละประเภท ซึ่งได้กำหนดไว้ถึงคลื่นความถี่ที่จัดสรรไว้สำหรับภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชน ดังนั้นในการจัดทำแผนการดำเนินงานในการพิจารณาอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และประกอบกิจการกระจายเสียงในกรณีนี้ กสทช. จึงสมควรต้องกำหนดกรอบสัดส่วนการจัดสรรคลื่นความถี่ขึ้นเพื่อรองรับการให้อนุญาตกับทั้งสามภาคส่วนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งจะทำให้การดำเนินนโยบายอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และประกอบกิจการกระจายเสียงเป็นไปตามกรอบของกฎหมายมีความโปร่งใสและเป็นธรรม ในการจัดสรรทรัพยากรคลื่นความถี่อันเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติให้แก่ภาคส่วนต่างๆ ตลอดจนสะดวกต่อการกำหนดขั้นตอนดำเนินการให้อนุญาตในลำดับถัดไป

๒. การอนุญาต...

๒. การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อประกอบกิจการกระจายเสียงในประเภทกิจการทางธุรกิจ
จาก กรณีศาลปกครองสูงสุดพิพากษาให้เพิกถอนข้อ ๗ ของประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาต
ทดลองประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยให้เหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งว่า เป็นการขัดต่อ
มาตรา ๔๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่บัญญัติให้การอนุญาตให้
ใช้วิธีคัดเลือก โดยวิธีการประมูลคลื่นความถี่ ซึ่งตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการ
กระจายเสียงและ กิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้มีใบอนุญาตในประเภทกิจการทางธุรกิจอย่างน้อย
อีกสามประเภทคือ ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น อีกทั้งยังพิเคราะห์ว่า การอนุญาตให้ทดลอง
ออกอากาศในลักษณะ ชั่วคราวก็เป็นการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่อันเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติ
เช่นเดียวกัน ดังนั้นการพิจารณา ออกประกาศหลักเกณฑ์เพื่อให้อนุญาตในประเภทกิจการทางธุรกิจไม่ว่า
จะระดับใดก็ตาม ย่อมต้องกำหนดวิธีคัดเลือกโดยการประมูลเพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ตามนัย
แห่งคำพิพากษา เมื่อเป็นเช่นนี้จะจัดให้มีการประมูลให้มีการเท่าเทียมกันในทางปฏิบัติขึ้นมาได้อย่างไร
ในขณะที่จำนวนวิทยุทดลองยังมีจำนวนมากมายมหาศาลและจำนวนคลื่นที่จะนำมาประมูลมีจำนวนไม่ถึง
ร้อยคลื่นหรือร้อยสถานี

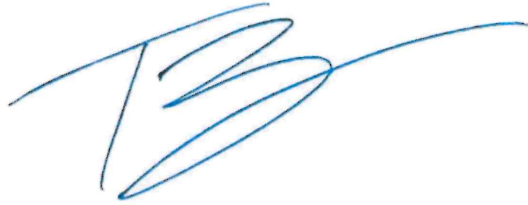
๓. การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อประกอบกิจการกระจายเสียงในประเภทบริการสาธารณะ

กรณีที่มีการดำเนินการเพื่อให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ถือครองคลื่นความถี่และประกอบกิจการ
กระจายเสียงอยู่ตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือ
ผู้ประกอบการรายเดิม ยื่นความประสงค์จะให้บริการกระจายเสียงในประเภทบริการสาธารณะเข้ามาเพื่อให้
พิจารณาอนุญาตนั้น มีประเด็นที่ต้องคำนึงถึงและดำเนินการประกอบด้วย กล่าวคือ การกำหนดหลักเกณฑ์
สำหรับพิจารณาถึงความจำเป็นฯ ตามเงื่อนไขมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง
และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดให้การพิจารณาให้ใบอนุญาตในประเภทกิจการบริการสาธารณะ
กสทช. ต้องพิจารณาถึง “การมีหน้าที่ตามกฎหมายหรือมีความจำเป็นต้องดำเนินการกระจายเสียงหรือ
กิจการโทรทัศน์ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด” ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนา
กิจการกระจายเสียงในประเทศไทยตามแผนแม่บทการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
ฉบับที่ ๒ (๒๕๖๓-๒๕๖๘) ที่กำหนดถึงขั้นตอนการพิจารณาความจำเป็นในการอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการ
กิจการตาม มาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ ทั้งด้านเป้าหมาย ตัวชี้วัด
กลยุทธ์ ตลอดจนแนวทางการดำเนินงาน อีกทั้งในกรณีนี้ กสทช. ยังสมควรต้องพิจารณาถึงแนวทาง
การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และการอนุญาต ประกอบกิจการให้แก่ผู้ประกอบการประเภทบริการสาธารณะ
ในบางประเภทซึ่งกฎหมายกำหนดให้สามารถ โฆษณาหารายได้ได้ เพื่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรีและ
เป็นธรรม ป้องกันการผูกขาด หรือลดหรือจำกัดการ แข่งขันระหว่างผู้ได้รับอนุญาตในประเภทบริการสาธารณะ
และผู้ได้รับอนุญาตในประเภทกิจการทางธุรกิจ

เมื่อพิจารณาแผนการดำเนินงานในการพิจารณาอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และประกอบกิจการ
กระจายเสียงที่สำนักงาน กสทช. ได้เสนอมานี้ จะเห็นได้ว่ามีปัญหาในการนำมาปฏิบัติเมื่อคำนึงถึงสภาพ
ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในขณะนี้ โดยเฉพาะในด้านจำนวนวิทยุทดลองที่ยังมีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งที่ผ่านมาไม่มี

ความพยายามมากเพียงพอในการบริหารจัดการเพื่อลดจำนวนวิทยุทดลอง ตามที่ผมได้พยายามแสดงจุดยืนไว้ โดยเฉพาะวิทยุทดลองที่ทำผิดเงื่อนไขใบอนุญาต เมื่อจำนวนวิทยุทดลองยังมีจำนวนมากถึง ๔,๐๐๐-๕,๐๐๐ สถานี ดังนั้นแผนการดำเนินงานที่เสนอมาจึงอาจเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดสั่งการให้สำนักงาน กสทช. นำความเห็นของผมบันทึกในรายงานการประชุม เพื่อเปิดเผยตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อไปด้วย

(ผศ.ดร. ธวัชชัย จิตรภาษนันท์)

กสทช.

เรียน.....สปจ.....

เพื่อดำเนินการต่อไป

(นายไตรรัตน์ วีริยะศิริกุล)

รองเลขาธิการ รักษาการแทน

เลขาธิการ กสทช.